

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра української літератури

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

“Історія української літератури (60-90-ті рр. XX ст.)”

Обов’язкова

Освітньо-професійна програма “Українська мова та література”

Спеціальність 014 Середня освіта (українська мова і література)

Галузь знань 01 Освіта

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Філологічний факультет

Мова навчання українська

Розробник(и):

Кирилюк Світлана Дмитрівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича

Профайл викладача (-ів)

<https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=YEbK0YQAAAAJ>

Контактний тел. 095 831 97 48

E-mail:

s.kyryliuk@chnu.edu.ua

Сторінка курсу в Moodle <https://moodle.chnu.edu.ua/course/view.php?id=3095>

Консультації

Очні консультації: у період навчання офлайн: середа (13.00 – 15.00)

Онлайн-консультації: середа (13.00 – 15.00)

Очні консультації: за попередньою домовленістю.

1. Анотація дисципліни (призначення навчальної дисципліни).

Курс “Історія української літератури ХХ ст. (60-90-ті рр.)”, яким продовжується вивчення історико-літературних дисциплін, посідає важливе місце в системі навчання на філологічному факультеті університету. Адже йдеться передовсім про ті літературні явища, які продовжують перебувати у стадії осмислення сучасним українським літературознавством, зокрема явища модернізму та постмодернізму, залучаються нові методологічні підходи до їх трактування й осягнення в цілісному, контекстуальному вимірі. У зв’язку з цим: 1) особлива увага приділяється історико-теоретичним та проблемним аспектам розвитку української літератури другої половини ХХ ст., спираючись на засвоєні з попередніх курсів знання і навички та актуалізацію ключових історико-літературних аспектів розвитку літератури в 20-30-х та 40-50-х роках ХХ століття; 2) окремі питання практичного характеру пропонуються студентам для самостійного опрацювання шляхом написання рефератів-доповідей; 3) зміст теоретичних і методологічних питань, що розглядаються, переглянуто і поновлено згідно з існуючими в сучасному літературознавстві підходами. У результаті вивчення дисципліни студенти здобувають знання та навички в оцінці літературного процесу другої половини ХХ ст., це дозволяє їм успішно готуватися до написання й завершення роботи над курсовими проектами, окрім того, фахові знання дають можливість долучатися до професійної діяльності як вчителі української мови та літератури в ЗСО.

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни “Історія української літератури ХХ ст. (60-90-ті рр.)” складена відповідно до освітньо-професійної програми напряму підготовки бакалаврів напряму “Середня освіта” спеціалізації “Українська мова та література”. Програму з вивчення курсу “Історія української літератури ХХ ст. (60-90-ті рр.)” складено на кафедрі української літератури Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича для студентів стаціонарної форми навчання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є дослідження основних аспектів історико-літературних періоду 60-90-х років ХХ століття у рамках вивчення історії української літератури ХХ століття з погляду функціонування літературних жанрів, стилів, ідейно-тематичних особливостей творів окремого автора тощо. Літературна ситуація в Україні у післявоєнний період. Ідейно-стильові пошуки літератури 1960-1970-х років. Шістдесятництво як соціокультурний рух. Творчість письменників-шістдесятників. Роль літературних критиків (І. Дзюба, І. Світличний, М. Коцюбинська) в динаміці шістдесятництва. Лірика Л. Костенко, В. Симоненка, Д. Павличка, І. Драча, М. Вінграновського. “Київська школа” в українській поезії (лірика В. Голобородька, В. Кордуна, М. Воробойова, М. Григоріва). Оновлення прози у 60-70-х роках ХХ століття. “Мала проза” Є. Гуцала, В. Дрозда, Григора Тютюнника, Вал. Шевчука. Лірико-романтична стильова течія. Творчість О. Гончара. Розвиток жанру історичного роману в українській літературі. Творчість П. Загребельного, Р. Іваничука, Р. Федоріва. “Химерна проза” як можливість уникнення штампів “соцреалістичної” прози: твори О. Ільченка, В. Земляка, В. Дрозда, Є. Гуцала, Вал. Шевчука. Феномен самвидаву та літературного дисидентства. Творчість В. Стуса, І. Калинця, І. Світличного. Надбання прози та лірики українського літературного зарубіжжя (І. Багряний, В. Барка, Д. Гуменна, Е. Андіївська, Б. Бойчук, Б. Рубчак, О. Тарнавський, Ю. Тарнавський, В. Вовк, І. Качуровський). Криза “соцреалізму” у 80-х роках. Ліквідація “двоколіїності” розвитку української літератури. Творчість І. Римарука, В. Герасим’юка, І. Малковича. Творчість поетів 90-х. Проза Ю. Андруховича, О. Ульяненка, С. Процюка та ін. Українська есеїстика

90-х рр. XX ст. Вивчення творчості українських письменників другої половини XX ст. на уроках української літератури в ЗСО.

2. Мета навчальної дисципліни.

Мета курсу “Історія української літератури XX ст. (60-90-ті роки)” полягає, насамперед, у тому, щоб сформування у студентів систематизовані знання про процеси і явища, притаманні розвитку української літератури в 60-90-х роках XX століття. У зв’язку з цим: 1) особлива увага приділяється історико-теоретичним та проблемним аспектам розвитку української літератури другої половини XX ст., спираючись на засвоєні з попередніх курсів знання і навички; 2) окремі питання практичного характеру пропонуються студентам для самостійного опрацювання шляхом написання рефератів-доповідей; 3) зміст теоретичних і методологічних питань, що розглядаються, переглянуто і поновлено згідно з існуючими в сучасному літературознавстві підходами. Основними завданнями вивчення дисципліни є такі: ознайомити студентів із тенденціями та рисами розвитку української літератури в 60-90-х роках XX століття; навчити аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору та визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, особливості його творчого світу; розвивати уміння та навички аналізу художнього тексту.

3. Пререквізити. Велику роль у повноцінному освоєнні курсу мають набуті знання з таких дисциплін, як “Вступ до літературознавства”, “Історія розвитку українського літературознавства та літературної критики”, “Історія української літератури XX ст. (20-30-ті рр.)”, “Історія української літератури XX ст. (40-50-ті рр.)”, “Методика викладання української літератури”, що вивчаються студентами філологічного факультету впродовж попередніх семестрів та у восьмому семестрі.

4. Результати навчання.

У результаті освоєння нормативної навчальної дисципліни “Історія української літератури XX ст. (60-90-ті роки)” студенти повинні:

знати:

- предмет та завдання курсу;
- теоретичні засади, методи та методiku вивчення курсу історії української літератури визначеного періоду;
- періодизацію української літератури XX ст.;
- особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві;
- концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку літератури другої половини XX ст.;
- творчі долі письменників, особливості їх індивідуального стилю;
- зміст та проблематику основних художніх творів української літератури повоєнного періоду;
- своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників;

- основні тенденції розвитку поезії, прози та драматургії, простежувати причини його нерівномірності;
- обсяг викладання української літератури другої половини XX ст. в загальноосвітній школі;
- тенденції розвитку української літератури в 60-90-х роках минулого століття;
- зміст художніх творів української літератури зі згаданого курсу з метою з'ясування проблематики та ідейно–тематичних аспектів аналізованих творів;
- необхідну кількість літературно-критичних джерел;
- механізми літературознавчого аналізу художнього твору.

уміти:

- характеризувати основні риси розвитку української літератури другої половини XX ст.;
- вільно користуватися системою знань з історії розвитку українського літературного процесу післявоєнного періоду;
- орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу;
- аналізувати твір з урахуванням його художньої своєрідності;
- користуватися літературно-критичною термінологією;
- критично оцінювати підручники з української літератури;
- сприймати і аналізувати твір у його формально-змістовій єдності;
- аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору;
- визначити роль і місце окремого автора в літературному процесі.

У результаті вивчення курсу студент повинен досягти розуміння закономірностей літературного розвитку, упевнено аналізувати зв'язки між літературними явищами та визначати й формулювати основні тенденції літературного розвитку в контексті історико-суспільних явищ. Усе це покликано допомогти сформувати фахові навички здобувача бакалаврського рівня.

У результаті вивчення навчальної дисципліни у студентів згідно з ОПП мають бути сформовані такі **компетентності**:

Інтегральна компетентність:

– здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми під час професійної діяльності у галузі лінгвістики й літературознавства.

Загальні компетентності:

– уміння ефективно забезпечити проведення кваліфікованих досліджень у галузі літературознавства та дидактики викладання, виявити літературне явище, зібрати матеріал, систематизувати та описати його, відтворювати природу культурних універсалій, проводити дослідження структурно-змістовної комунікативної організації та функціонування мовленнєвих явищ, розробляти актуальні проблеми сучасного, загального та галузевого

літературознавства, теорії та методики викладання літератури (у тому числі як іноземної), аналізувати ідейно-художній зміст літературних творів і творчості письменників у контексті актуальних вимог сучасного літературознавства, давати науково-методологічну оцінку явищам літературного процесу в Україні та за її межами, користуватися різними методами і методиками наукового дослідження мовного та літературного матеріалу із застосуванням сучасної методології, використовувати у своїй діяльності сучасну наукову інформацію, бібліографію тощо;

– перманентне самозбагачення науково-практичними досягненнями в галузі філології, володіння сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями, уміння користуватися друкованими та електронними джерелами інформації, обробляти її відповідно до мети і завдань педагогічного процесу;

– здатність взяти на себе відповідальність, виявити лідерські якості, працювати в команді, спільно виробляти рішення і брати участь у їх реалізації, виявити толерантність до різних етнокультур і релігій, уміння поєднувати особисті інтереси з потребами колективу і суспільства.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності:

– уміння забезпечувати писемну і усну комунікацію у різних галузях господарства, науки і культури, розуміти особливості мовленнєвої ситуації в здійсненні процесу міжкультурного спілкування, застосовувати у процесі комунікативної діяльності різні типи обробки інформації (доповідь, реферування, анотацію, коментар, резюме), використовувати сучасні електронні мережі з метою ефективної комунікації;

– володіння знаннями про сучасних літературні течії, навичками інтерпретації художніх творів та аналізу літературної творчості;

– уміння забезпечити належний методичний рівень усіх форм занять, вибрати оптимальний метод навчання української літератури з урахуванням психолого-педагогічної характеристики аудиторії та реалізувати його, методично забезпечити самостійну роботу учнів та студентів, здійснювати керівництво науково-дослідною роботою студентів, скласти план науково-дослідницької роботи, використовуючи фахову літературу та сучасні джерела наукової інформації, скласти та підготувати до друку методичні вказівки, збірники вправ, посібники тощо;

– уміння створити психолого-педагогічні умови для процесу навчання і виховання, проводити всебічну виховну роботу (патріотичного, морально-етичного, екологічного, правового, економічного спрямування) на заняттях усіх типів реалізувати виховну мету уроку (заняття) засобами української літератури, проводити позакласні та позааудиторні виховні засоби різного типу, використовувати фахову компетенцію для дієвого впливу на особистість, молодіжні товариства та об'єднання;

– уміння керувати навчальним та виховним процесом, вносити до навчальних планів методично правильні корективи з метою досягнення бажаного результату навчання відповідно до мети володіння українською літературою; уміння удосконалювати навчально-виховну діяльність з урахуванням причин попередніх невдач та помилок учнів.

5. Опис навчальної дисципліни

5.1. Загальна інформація

Назва навчальної дисципліни “Історія української літератури кінця XIX – початку XX ст.”											
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна робота	індивідуальні завдання	
Денна	3	5	3	120	34	34	-	-		4	іспит
Заочна	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

5.2. Дидактична картка навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Суспільно-історичні умови розвитку літературного процесу в Україні кінця 50-х – початку 90-х років XX століття. Літературно-мистецьке життя. Поезія 60-90-х рр. XX ст.: образно-тематичне та жанрово-стильове розмаїття.												
Тема 1. <i>Риси та тенденції розвитку суспільства в другій половині 50-х – на початку 60-х</i>	20	4	4		2	10						

років XX століття. Жанрово-тематичне багатство української поезії. Поетичне “шістдесятництво”: погляд крізь призму часу.												
Тема 2. . Українська література в умовах соціального й духовного застою кінця 60-х – початку 80-х років XX століття. Поезія періоду застою.	10	4	4		2	10						
Тема 3. Соціально- політичні умови розвитку суспільства і літератури в середині 80-х – 90-х роках XX століття. Криза суспільної свідомості та літературно- художній процес пост чорнобильської добы. Духовно- інтелектуальне оновлення літератури й літературні полеміки кінця 80-х – початку 90-х років XX століття. Українська поезія 80- х – 90-х років: філософія, міфопоетика,	18	4	4			10						

інтелектуалізм.												
Тема 4. Українська ліро-епічна поема 60-х початку 90-х років XX століття.	18	4	4			10						
Разом за змістовим модулем 1	66	16	16		4	40						
Змістовий модуль 2. Соціально-політичні умови розвитку суспільства і літератури в середині 60-х – 90-х роках XX століття та їх вплив на розвиток прозових жанрів. Жанрово-стильове розмаїття української прози 60-90-х років XX ст.												
Тема 1. Жанрово-стильові особливості української прози 60-80-х років XX століття. Загальний огляд.	10	8	8		2							
Тема 2. Жанрово-стильове розмаїття та художньо-естетичні пошуки української прози кінця 80-х – 90-х років XX століття. Досягнення української критики та літературознавства в 60 – 90-ті роки XX століття.	9	8	8			10						
Тема 3. Українська драматургія 60 – 90-х років XX століття. Загальний огляд	9	2	2			10						
Разом за змістовим модулем 2	54	18	18			20						

Усього годин	120	34	34		4	60						
--------------	-----	----	----	--	---	----	--	--	--	--	--	--

5.3. Зміст завдань для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Написати реферат про культурне життя українського зарубіжжя в 60-90-х роках ХХ ст.	10
2	Вивчити напам'ять вірші Д. Павличка, І. Драча та Ліни Костенко (за вибором). Проаналізувати поезію названих авторів.	10
3.	Вивчити напам'ять вірш Василя Стуса (за вибором). Проаналізувати творчість поета.	10
4.	Вивчити напам'ять вірш Ігоря Калинця (за вибором). Проаналізувати творчість поета.	5
5.	Вивчити напам'ять вірші Василя Герасим'юка, Ігоря Римарука, Івана Малковича (3 вірші за вибором). Проаналізувати творчість поетів.	5
6.	Написати реферат на тему: "Долі видатних діячів культури у прозі Валерія Шевчука".	5
7.	Написати реферат про прозу Павла Загребельного кінця ХХ – початку ХХІ століть.	5
8.	Підготувати повідомлення про долю роману Р. Іваничука "Мальви".	5
9.	Підготувати реферат "Сучасна українська проза Буковини".	5
	Разом	60

6. Система контролю та оцінювання

Види та форми контролю

Усна і письмова відповідь студента.

Екзамен.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання можуть бути:

- контрольні роботи;
- стандартизовані тести;
- контрольні роботи.

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Оцінка **А** (90 – 100 балів) або „**відмінно**” виставляється за відповідь, яка містить вичерпне за сумою поданих знань розкриття усіх запитань, розгорнуту аргументацію кожного з положень, побудована логічно й послідовно, розкриває питання від його нижчих до вищих рівнів, а також містить приклади з художніх текстів, які дозволяють судити про повноту уявлень студента з поставленого питання. Відповідь повинна бути викладена гарною, багатою мовою, відзначатися точним вживанням термінів, містити посилання на засвоєну навчальну літературу. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури другої половини ХХ століття, творчі долі письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів української літератури від повоєнного періоду до кінця ХХ століття, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників), основні тенденції розвитку поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури другої половини ХХ століття в загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури другої половини ХХ століття, вільно оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності.

Оцінка **В** (80 – 89 балів) або „**добре**” виставляється за відповідь, яка містить повне, але не вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, що містяться в білеті, скорочену аргументацію головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а розуміння теоретичних питань не підкріплює ілюстраціями з художніх текстів. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури другої половини ХХ століття, творчі долі письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів української літератури від

повоєнного періоду до кінця XX століття, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників), основні тенденції розвитку поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури другої половини XX століття в загальноосвітній школі. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури другої половини XX століття, вільно оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності. У викладі матеріалу можуть траплятися незначні помилки й неточно сформульовані думки щодо того чи того літературного явища.

Оцінка **C** (70 – 79 балів) або „**добре**” виставляється за відповідь, яка містить недостатньо вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення запитань, що містяться в білеті, відсутня аргументація головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а наведені приклади з текстів не відповідають теоретичним моментам даного курсу. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, таким балом може бути оцінений студент, який протягом семестру не виявляв відповідних знань з даного курсу, але на іспиті успішно відповів на поставлені теоретичні та практичні завдання. Водночас студент повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури другої половини XX століття, творчі долі письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику більшої частини основних художніх творів української літератури від повоєнного періоду до кінця XX століття, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників), основні тенденції розвитку поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури другої половини XX століття в загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу деякі неточності, помилки. Студент повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури другої половини XX століття, оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності.

Оцінка **D** (60 – 69 балів) або „**задовільно**” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, поверхово аргументує положення відповіді, у викладі допускає композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, не ілюструє теоретичні положення прикладами з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури другої

половини ХХ століття, творчі долі окремих письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай частини основних художніх творів української літератури від повоєнного періоду до кінця ХХ століття, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників), основні тенденції розвитку поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури другої половини ХХ століття в загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу суттєві неточності, помилки.

Оцінка **Е (50 – 59 балів)** або „**задовільно**” виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань або за незнання окремого питання із загальної кількості поставлених. У викладі студента допущені композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу. Студент не може відтворити основні теоретичні положення, але наводить окремі приклади з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання, немає розуміння окремих літературознавчих термінів. Водночас студент повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури другої половини ХХ століття, орієнтуватися у творчій долі окремих письменників, намагатися визначити особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай незначної частини основних художніх творів української літератури від повоєнного періоду до кінця ХХ століття, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників), основні тенденції розвитку літератури з погляду того чи того жанру, обсяг викладання української літератури другої половини ХХ століття в загальноосвітній школі, допускаючи ряд грубих помилок, неправильних суджень.

Оцінка **FX (35 – 49 балів)** або „**незадовільно**” виставляється у разі, коли студентом на протязі навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але його відповідь на іспиті містить неправильне висвітлення заданих питань, помилкову аргументацію, допускаються помилкові умовиводи, неправильне посилання на факти та їхнє витлумачення, мова близька до суржику, він також може бути оцінений незадовільно. Крім того, студентом не прочитано бодай мінімальну кількість художніх текстів з курсу, не опрацьовано літературно-критичні джерела тощо.

Оцінка **F (1 – 34 балів)** або „**незадовільно**” виставляється у разі, коли студентом протягом навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо студент допущений, але відповісти на поставлені запитання на іспиті він не може або відповідає неправильно, а також не може дати відповідь на жодне із поставлених додаткових запитань, така відповідь оцінюється незадовільно. До того ж, коли студентом не прочитано художні тексти, що вивчаються в рамках курсу, не опрацьовано критичну літературу, не представлено розуміння літературного розвитку в другій половині ХХ століття тощо, у результаті завершення викладання курсу він отримує певну кількість балів у межах оцінки F.

Розподіл балів, які отримують студенти

Екзамен

	Поточне оцінювання (<i>аудиторна та самостійна робота</i>)						Кількість балів (екзамен)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2				
T1	T2	T3	T4	T4	T5	T6	40	100
5	5	10	10	10	10	10		

5. Рекомендована література:

Основна

1. Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. Кн.2: Друга половина ХХ ст. Підручник / За ред. В. Г. Дончика. Київ: Либідь, 1998.
2. Діалектика художнього пошуку. Літературний процес 60-80-х років. Київ: Наук. думка, 1989. 320 с.
3. Пахльовська О. Українські шістдесятники: філософія бунту. *Сучасність*. 2000. № 4. С. 65-84.
4. Тарнашинська Л. Шістдесятництво: філософія покоління як “публічна свідомість”. *V Конгрес Міжнародної асоціації українців. Літературознавство*. Чернівці, 2003. Кн. 2.
5. Сверстюк Є Шістдесятники і Захід. *Сверстюк Є. Блудні сини і України*. Київ, 1993. С. 23-33.
6. Павлишин М. Канон та іконостас. Київ: Час, 1997. С. 43-292.
7. Гундорова Т. Шістдесятництво: метафора, ім’я, дім. *Коцюбинська М. Мої обрії*: В 2 т. Київ: Дух і літера, 2004. Т. 1. С. 4-10.
8. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека: Український літературний постмодерн. Київ: Критика, 2005. 263 с.
9. Дзюба І. З криниці: У 3 т. Київ: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2006. Т. 1, 2.
10. Марченко В. Листи до матері з неволі. Київ: Фондація ім О. Ольжича, 1994. 472 с.
11. Одержимість: Інтерв’ю Юрія Зайцева з Ігорем Калинцем. Львів, 2002. 178 с.
12. Костенко Ліна. Гуманітарна аура нації, або Дефект головного дзеркала. Київ: Видавничий дім “КМ Academia”, 1999. 32 с.
13. Кордун В. Київська школа поезії – що це таке? *Світо-вид*. 1997. № 1-2. С. 7-19.
14. Рубан В. Київська школа. *Кур’єр Кривбасу*. 2003. № 168. С. 142-151.
15. Жінка як текст: Емма Андіївська, Соломія Павличко, Оксана Забужко: фрагменти творчості і контексти / Упор. Л. Таран. Київ: Факт, 2002. С. 9-49.

16. Погрібний А. Орієнтири третьої хвилі. *Українське слово. Хрестоматія української літератури та літературної критики XX ст.*: У 4 кн. Київ: Рось, 1994. Кн. 3. С. 650-660.
17. Даниленко В. Лісоруб у пустелі. Письменник і літературний процес. Київ: Академвидав, 2008.
18. Харчук Р.Б. Сучасна українська проза. Постмодерний період. Київ: Академвидав, 2008. 248 с.
19. Зборовська Н. Код української літератури. Проект психоісторії новітньої української літератури. Київ: Академвидав, 2006. 504 с.
20. Ільницький М. На перехрестях віку: У 3 кн. К.: ВД “Києво-Могилянська академія”, 2008. Т. 1-3.
21. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми. Київ: Грані-Т, 2013.

Допоміжна

1. Качуровський І. Лірика Миколи Руденка. *Качуровський І. Променисті силуети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки*. Київ: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. С. 606-615.
2. Качуровський І. Критик і поет Іван Світличний. *Качуровський І. Променисті силуети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки*. Київ: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. С. 631-644.
3. Качуровський І. Поезія Ліни Костенко. *Качуровський І. Променисті силуети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки*. Київ: Вид. дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. С. 645-675.
4. Пастух Т. Мости Олега Лишеги. Львів: ЛА “Піраміда”, 2019. 192 с.
5. Ставнича О. Література – міф – суспільство: концептуалізація соціального міфу у прозі 1990 – 2000-х років. Київ: Наук. думка, 2016. 376 с. (Проект “Наукова книга” (Молоді вчені)).
6. Стріха Максим. Український переклад і перекладачі: між літературою і націєтворенням. Київ: Дух і Літера, 2020. 520 с.
7. Павлишин М. Постколоніальна критика і теорія. *Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки XX століття*. Львів: Літопис, 1996. С. 531-534.
8. Павличко С. Теорія літератури. Київ: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2002. 680 с.
9. Література. Теорія. Методологія / Упорядк. і наук. редакція Данути Уліцької. Переклад з польської Сергія Яковенка. Київ: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2006. 543 с.
10. Доманська Ева. Історія та сучасна гуманітаристика: дослідження з теорії знання про минуле. Київ: Ніка-Центр, 2012. 264 с.
11. Чорновіл В. Правосуддя чи рецидиви терору? Лихо з розуму (Портрети двадцяти «злочинців»). Документи та матеріали 1966 – 1968 рр. *Чорновіл В. Твори в десяти томах. Том 2*. Київ: Смолоскип, 2003. 904 с.
12. Василь Стус: Поет і Громадянин. Книга спогадів та роздумів / Упоряд. Василь Овсієнко. Київ: Кліо, 2013. 684 с.

13. Політичні протести й інакодумство в Україні 1960 – 1990. Документи і матеріали. Київ: Смолоскип, 2013. 736 с.
14. Сверстюк Є. Не мир, а меч. Есеї. Луцьк: Волинська мистецька агенція «Терен», 2009. 500 с.
15. Полум'я відігріє пам'ять.. Спогади про Олега Лишегу. Львів: ЛА «Піраміда», 2019. 440 с.
16. Обертас О. Український самвидав: Монографія. Київ: Смолоскип, 2010. 300 с.

Газети: *“Літературна Україна”, “Критика”, “Українська літературна газета”, “Українське слово”, “Слово Просвіти” та інші.*

Журнали: *“Дзвін”, “Київ”, “Дніпро”, “Вітчизна”, “Буковинський журнал”, “Пектораль”, “Слово і Час” та інші.*

6. Інформаційні ресурси

1. <https://diasporiana.org.ua/>
2. <https://chtyvo.org.ua/>
3. <https://www.l-ukrainka.name/>
4. <http://litakcent.com/>
5. <http://bukvoid.com.ua/>
6. <http://litukraina.kiev.ua/>
7. <http://litgazeta.com.ua/>